

KORKUYORLAR, SAVAŞIMA DEVAM!

Türkiye'de korku yer değiştirmiştir. Haziran direnişinin yarattığı en büyük sonuç budur. AKP iktidarının on yıllık iktidar sürecinde yığınlara gözdağı vermek, kaban yığınsal çıkışları önlemek için kullandığı tüm silahlar artık geçersizdir. Ne gaz bombası, ne tazyikli su, ne polis copu, ne gözaltı, ne hapis, ne de ölüm artık yığınların demokratik tepkilerini engelleme aracı olma özelliğine sahiptir. Gaz bombasına çıplak elleriyle karşı duran genç erkeğin, tazyikli su sıkılan tomanın karşısında zafer işareti yaparak direnen genç kadının kararlılığı, artık yığınların ruh hali olarak vücut bulmuş ve bu nedenle iktidarı korku sarmıştır. İktidar artık herkesten; öğrenciden, futbol taraftarından, kadınlardan, gençlerden, mahkemesini takip etmek isteyen tutuklu yakınlarından, eşit yurttaşlık isteyen Kürtlerden, inanç özgürlüğü isteyen Alevilerden, emeğinin hakkını isteyen işçiden, ülkenin eşitlik, adalet ve özgürlük yanlısı tüm yurttaşlarından korkmaktadır.

(Devamı 2'de)

AKP İKTİDARI VE İTTİFAKLARIYLA YAŞANAN AYRIŞMA

Y. SARIKAYA

Son dönemde AKP ve Fethullah Gülen cemaatinin karşılıklı olarak, başta sosyal medya olmak üzere kontrol ettikleri basın yayın organlarında yaşanan it dalaşı, 13 Ağustos 2013 tarihinde Fethullah Gülen cemaatinin kontrolünde bulunan Gazeteciler ve Yazarlar Vakfının "11 iddiaya 11 cevap" başlığıyla bilinen açıklaması ile yeni bir aşamaya girmiş bulunmaktadır.

(Devamı 4'te)

ROJAVA'DAKİ DEVRİMLE DAYANIŞMA GÖREVDİR

Suriye'de ABD destekli emperyalist Ortadoğu politikasının bir sonucu olarak çıkarılan iç savaş, emperyalistlerin beklediği sonucu vermedi. Emperyalist planlamacıların hesaplarına göre Baas Yönetimine karşı ayaklanacağı beklenen Müslüman yığınların, beklenenin aksine Sünni-Şii ayrımı gözetmeksizin yönetimin etrafında sağladığı birlik korundu.

(Devamı 6'da)

MISIR'DA ASKERİ CUNTA KAN DÖKÜYOR

Mısır'da Müslüman Kardeşler iktidarını devirerek yönetime el koyan askeri cunta, kendisini tanımayarak seçilmiş cumhurbaşkanı Mursi'nin serbest bırakılmasını isteyen ve Kahire meydanlarında direniş çadırları kuran Müslüman Kardeşler taraftarlarına askeri birliklerle müdahalede bulundu. Nahta ve Adeviye meydanlarında toplanan sivil halka dönük müdahalede bine yakın ölü ve on binlerce yaralı olduğu, medyaya yansıyan haberler ve görüntülerle belli oldu. Kanlı müdahale sonrası sokağa çıkma yasağı ilan edildi ve direnişi devam ettiren kitlelere karşı silahla müdahale edileceği açıklandı.

(Devamı 9'da)

AKP'NİN SİLİVRİ ÇADIR TİYATROSU KAPANDI

SAYFA 10'da

KORKUYORLAR, SAVAŞIMA DEVAM!

(Baştarafı 1'de)

İktidarı saran korku, onu daha otoriterleştirmekte, gerici karakterinin daha çıplak gözler önüne serilmesini sağlamakta, elinde tuttuğu yasa yapma yetkisini gerici-otoriter yönetim tarzını güçlendirmek için her geçen gün daha açık bir biçimde kullanmasına yol açmaktadır. Korku o kadar büyümüştür ki işbirlikçi iktidar artık parlamento çoğunluğuna dahi güvenmemekte, yasalaştıracağı her teklifini parlamentoya açık yasa teklifleri olarak değil, kendi icadı olan 'torba yasa' biçiminde, birbiri içine geçmiş yasal değişiklikler olarak getirmekte ve neyi yasalaştırdığını anlamaktan uzak sayımlarının eliyle yasalaştırmaktadır.

KORKULARI BÜYÜDÜKÇE SALDIRIYORLAR

Parasız eğitim isteyen öğrenciler, bu talepleri için eğer demokratik haklarını kullanmışlarsa, hakları olan öğrenim kredileri kesilecek, kaldıkları devlet yurtlarından çıkarılabileceklerdir.

Futbol taraftarları eğer futbolu sadece seyirlik bir oyun olarak değil, stadları toplumsal dayanıklılıkların da dile getirildiği bir kamusal mekan olarak görüyorlarsa, ülkenin futbol sahalarında maç seyretme hakkından mahrum edilecekler ve haklarında yasal işlem yapılacaktır.

İşbirlikçi iktidarın, düzmece iddialarla hazırlanmış iddianameler eliyle cezaevlerine doldurduğu karşıtlarının yargılandığı mahkeme salonları, eğer suçlananların yakınları mahkemeleri yığınsal olarak izliyorlarsa, bu mahkemeler ilgili hakimler tarafından değil,

durumdan vazife çıkaran valiler eliyle mahkemeleri izlemekten men edilecekler ve mahkeme alanına ulaşım hakkı yasaklanarak, ilgili semte gidenler hakkında gözaltına alma uygulaması yapılacaktır.

Halkın yararlanması için halktan toplanan vergilerle yapılan parklar, parktan yararlananlar iktidarın işine gelmeyen duyarlıklara sahipse, bu parklar valilik kararı ile halka kapatılacak, buna tepki gösteren yurttaşlara ise gaz bombaları ve tazyikli suyla saldırılıp gözaltına alınmaları günlük olağan uygulamalardan sayılacaktır.

Bunların yanı sıra, kentsel dönüşüm adı altında emekçileri kentin dışına sürerek arsa ve emlak rantını yandaş inşaat şirketlerine peşkeş çekme uygulamasına karşı çıkanlar, ülkemizin tüm su kaynaklarının HES projesi adı altında enerji şirketleri eliyle ranta açılmasına karşı çıkanlar ve tabii gece saat 22.00'dan sonra alkollü içki satanlar da dahil tüm bu "bozgunculukları" yapanlar hakkında yasal işlem yapılacaktır. Ancak yapılacak işlem öyle sıradan bir koğuşturma değildir. İktidarı devirmek ve darbe düzenlemek amacıyla örgüt kurmak gibi "çok ciddi" bir suçlamayla karşı karşıya kalacaklardır.

Evlerinde yapılan polis aramalarında deniz gözlüğü, gaz maskesi ya da baret bulunan hemen herkes potansiyel suçlu olup bu malzemeler suç delili olarak müsadere edilip göz altına alınmaya yeterli sayılmaktadır. İşbirlikçi iktidarın gerici-otoriter karakterinin geldiği nokta bu kadar vahimdir.

KORKUNUN ECELE FAYDASI YOK!

İktidar korkmakta haklıdır! Gezi Parkı özelinde başlayan, buradan ülkenin dört bir yanına yayılan Haziran Direnişi, sonsuzluğa uğurladığı dört yoldaşına rağmen, ülkenin her yerinde devam etmektedir. Bir gün bir semt parkına, bir gün bir futbol karşılaşmasına, bir gün kamusal alanda yapılan bir iftar ortaklaşmasına yayılmakta, Taksim 1 Mayıs Alanı ve Gezi Parkı artık her Cumartesi gecesi yurttaşlara kapatılarak bütün çevresi biber gazına ve tazyikli suya boğulmaktadır. Direniş ruhu, üniversitelerde ders yılının bitmesi dolayısı ile öğrenciler eliyle ülkenin tüm şehirlerine yayılmakta, yaz mevsiminin sağladığı olanakla ülkenin tatil beldelerini toplumsallaştırarak, direniş oralara taşınmaktadır.

İktidar korkmakta haklıdır! Çünkü Haziran Direnişi, ülkenin batısında laik seküler Türk nüfusun yaşadığı alanlarda, son otuz yıldır ilk defa bu denli yığınsal bir çıkış olarak gerçekleşmiş ve geri çekilmeden kararlılıkla sürdürülerek, iktidarın baskı ve terörüne rağmen devamlılığını korumuştur. Son otuz yılını Kürt halkına karşı uygulanan devlet terörünün seyircisi olarak ve yaygın medya araçlarının iktidarın ideolojik organları olarak bilinç çarpıtıcı propagandası altında 'terörle mücadele' demagojisi bombardımanında geçiren Türk nüfus, ilk defa bu denli yoğun bir biçimde karşısında bulduğu devlet terörünün ne anlama geldiğini anlamış ve Kürt kardeşleri ile empati yapabilme imkanına kavuşmuştur. İşbirlikçi iktida-

rın otuz yıldır oluşturulmasına çalıştığı halklar arasındaki uçurum Haziran Direnişinin ilk günlerinden başlayarak kapanmış, halkların eşitliği ve özgürlüğünün ne anlama geldiği anlaşılır olmuştur. Üstelik bu duygudaşlık Kürt siyasal hareketinin ürkekliğine, dayanışmasını esirgemesine rağmen sağlanmıştır.

İktidar korkmakta haklıdır! Haziran Direnişi günlerinde direnişçilere kapılarını açan ve en zor anlarda onları devlet terörü karşısında yalnız bırakmayan kimi Koç Grubu şirketlerine karşı iktidarın başlattığı Haçlı Seferi sonuç vermemiştir. Tüpraş, Aygaz ve Opet'e karşı başlatılan mali ve idari denetim, bu şirketlerin borsadaki değerini bir ölçüde kaybetmelerine yol açmış, ancak grup bu şirketleri için iktidardan ricacı olmamıştır. Geçen yıl yerli otomobil üretimine ilişkin olarak iktidarın başı Erdoğanla grubun arasında başlayan gerilim, daha sonra Koç'un da içerisinde olduğu sermaye grubunca kazanılan otoyol ve köprü özelleştirilmesi ihalesinin iptaliyle sonuçlanmıştır. Haziran Direnişindeki tutumu bu hamle ile birleştiren iktidarın Tüpraş, Aygaz ve Opet'le devam eden saldırısını yine Koç grubunun kazandığı MİLGEM Milli Gemi savunma ihalesinin iptali izlemiştir. Ancak iktidarın başlattığı bu ticari saldırı beklenen sonucu vermemiş, üstüne üstlük ilk defa iktidar bloğunda yer alan Kayseri sermayesinin en önemli grubu olan Boydak grubunun da bu baskıyı kabul etmeyerek iktidarı uyarmasına yol açmış, iktidarı destekleyen sermaye bloku içerisinde ilk defa bir çatlak oluşmasına sebep olmuştur.

İktidar korkmakta haklıdır! Çağdaş dünyanın kamuoyu oluşturmadaki en önemli aracı olan yazılı ve görsel medya üzerinde işbirlikçi iktidarın gerçekleştirdiği terörist denetim sonuç vermemekte, yurttaşların gerçeği öğrenme hakkı engellenmemektedir. Burjuva medyası üzerinde hükümet direktifi ile sağlanan denetimle, bir telefonla yazılı medyanın emektar yazarlarının işsiz bırakılmasına, manşetlerin değiştirilmesine, yeteneksiz yandaşların köşe yazarı olarak lanse edilmesine; bunların hiç biri olmazsa devlet alacakları baha ne edilerek medya organlarına el konması ve daha sonrasında yandaşlara satılarak yola getirilmesine karşın, yaratılan yeni mecralarla halkın haber alma hakkı savunulmaktadır. Elektronik iletişim bir medya mecrası olarak devreye sokulmakta, hemen herkeste bulunan cep telefonları birer kayıt edici ve oynatıcı olarak yeni işlevler kazanmakta, facebook yada twitter sosyal medya olarak görev yapmaktadır. Yaygınlaşan ve adına yurttaş gazeteciliği denen yeni medya alanı, artık her cep telefonu sahibini muhabir olarak görevlendirebilmekte ya da kameraman olarak işlevlendirebilmektedir. Zekayla birleşen bilimsel teknik olanaklar, artık hiçbir şeyin üstünün örtülemeyeceğini, kaba baskı yöntemleri ile yığın bilincinin bulandırılmayacağını bize göstermiştir. İnternet dünyasının sınırsızlığı, artık muhalif iletişim kanallarına da tüm denetim çabalarına rağmen aynı oranda olanak sunabilmektedir. İnternetin denetim altına alınıp erişimin engellenmesine, facebook ve twitter hesapları üzerinden başlatılan cadı avla-

rına rağmen, zeka ve yaratıcılığın birlikte yarattığı yeni medya alanı bugün en kıdemlisinden en deneyimsizine kadar, iktidarın işsizliğe mahkum ettiği tüm muhalif medya çalışanlarının ortak mecrası olarak halkın haber alma hakkının savunma alanı haline gelmiştir.

İktidar korkmakta haklıdır! Çünkü, "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!" belgisiyle süren Haziran Direnişi, direnişçilerin kararlılığıyla ülkenin her tarafına ulaşmakta "Hükümet adım at!" belgisiyle alanlara çıkan Kürt siyasal hareketinin çıkışları ile savaş alanlarında buluşmaktadır. Ülkenin batısı ile doğusunu, Kürdü ile Türkünü eylemin kendisi savaş alanlarında buluşturmada, birbirlerine ilişkin önyargıları eylem içinde ortadan kaldırıp, aralarındaki güveni yeniden sağlamaktadır. İşbirlikçi tekeli burjuvazinin, onun temsilcisi AKP iktidarının sonunu getirecek olan temel bağlaşıklık da budur. Ülkemize adalet, eşitlik ve özgürlüğü bu bağlaşıklık getirecektir. Bunun için iktidar korkmakta sonuna kadar haklıdır.

Korkunun ecele faydası olmadığı gibi işbirlikçi iktidara da faydası olmayacaktır. Şimdi, bugün hayatta olmayan, 60'lı yıllarda demokratik Alevi hareketinin sosyalist hareketle bir ve aynı kanaldan aktığı yıllarda Alevi-Kızılbaş halk ozanı Aşık İhsani'nin ünlü dizelerini hatırlamanın ve yeniden yüksek sesle söylemenin tam zamanıdır: "Korkuyorlar, Korkacaklar, Korksunlar / Geliyoruz, Geleceğiz, Yakındır."

AKP İKTİDARI VE İTTİFAKLARIYLA YAŞANAN AYRIŞMA

(Baştarafı 1'de)

Y. SARIKAYA

Uzun yıllardır kendi gücüne ve yığınların yaratıcı gücüne güvenmeyen kesimlerin, AKP'nin gerici-otoriter iktidarından kurtulmanın yegane yolu olarak gördükleri Cemaat- AKP çatışması beklentisi, yeniden alevlenmiş durumdadır. Bu kesimler, böylesi bir beklentiyi oluşturmalarına paralel olarak, kendi zihinlerinde yaratıkları, "her şeye muktedir bir cemaat" algısı üzerinden, toplumda cemaate hak etmediği kadar bir prestij ve politik manevra alanı kazandırmaktadır. Bu durum ise, işbirlikçi-otoriter AKP iktidarı açısından, uyguladığı çoğu politikaları meşrulaştırmak için perde görevi görmektedir. AKP, uyguladığı baskı ve yağma politikaları nedeniyle yükselen tepkilere karşı cemaati işaret ederek, hedef saptırmak ve kitleleri yanıltmaktadır.

Cemaati anlamak için kısaca geçmişine ve misyonuna kısaca bakmakta yarar var; 1960'lı yıllardan itibaren sosyalizmin Müslüman ülkelerde bir kurtuluş ve yönetim biçimi olarak bir seçenek haline gelmesi ve bir çok ülkede devrilen diktatörlüklerin yerine iktidara gelen ulusalcı hükümetlerin sosyalist sistem ve Sovyetler Birliği ile iyi ilişkiler kurması, Afrika ve Ortadoğu'daki yükselen ulusal kurtuluş hareketinin anti-emperyalist özü barındırması, başta ABD olmak üzere tüm emperyalist kampta korku yarattı. Bu bölgenin enerji

kaynakları, korkunun daha da büyümesine sebep oldu. Emperyalist kampın tüm dünyada sosyalist sisteme karşı yürürlüğe koyduğu saldırgan politikasının bu bölgedeki ismi "Yeşil Kuşak" idi.

1970'li yıllarda yürürlüğe konan Yeşil kuşak projesi ile bölgede iktidarda olan ulusalcı, ilerici hükümetler alaşağı edilmek için ülkelerin içişlerine müdahale edildi. Meşru hükümetlerin yıkılması için darbe, suikast dahil her türlü yol denendi. Mısır'da Enver Sedat'a suikast düzenlendi, Afganistan'da yasal seçimlerle iktidara gelen sosyalist hükümete müdahale edildi; Türkiye'de ise askeri darbe planlandı ve hayata geçirildi. Bu projenin diğer ayağını ise her ülkede gerici örgütlerin desteklenmesi ya da yeni anti-komünist örgütler yaratılması oluşturdu. Arap coğrafyasında Müslüman Kardeşler, ülkemizde ise MHP'ye bağlı milliyetçi gençlik örgütü ile dindar kesim örgütlenmesini yapmak üzere Nurcu tarikatına bağlı Fethullah Gülen Cemaati örgütlendi. Daha başka örgütlenmeler de yapıldı. Örneğin Yeniden Milli Mücadele Derneği gibi değişik örgütlenmeler denendi. Bugün bu örgütün çoğu yöneticisi ve militanı, mevcut hükümette yönetici konumdadır.

Arap ülkelerinde varlıkları çok eskiye dayanan Müslüman Kardeşler yöneticileri, CIA ajanları tarafından her türlü

terör faaliyetini yönetmeye yönelik eğitimlerden geçirildi. Bu örgülenmenin ülkemizdeki ayağı ise; 1960'lı yıllarda Erzurum'da Komünizmle Mücadele Derneği kuruculuğu ve başkanlığı yapmış, Said-i Nursi'nin kurduğu Nurcu tarikatının liderlerinden, 1970'li yıllarda İzmir camilerinde müezzinlik yapan tescilli anti-komünist Fethullah Gülen liderliğinde örgütlendi.

Fethullah Gülen'in liderliğinde oluşturulan ve tüm planlaması emperyalist merkezlerde hazırlanan teşkilat, örgütlenme alanı olarak uzun yıllar camileri kullandı. İlegal örgütlenmelerini, cemaat/camia gibi sıradan Müslümanlar için olumlu çağrışım yapan kavramların arkasına sığınarak sakladılar. Tüm sağ partiler ile yakın ilişki kurarak, bu partiler içinde kadrolaşma yoluna gittiler.

Varoluş felsefelerine uygun olarak, 12 Eylül askeri faşist darbesine açıktan destek verdiler. Etkili oldukları tüm camilerde, darbeyi yapan generalerin "cennetlik bir iş yaptıkları" konusunda, günde beş vakit sürdürdükleri ısrarlı çabalarının yanı sıra, Cuma hutbelerini, faşist cuntanın yığınlar içinde meşrutiyetini sağlamak için birer kürsü olarak kullandılar. Bunun karşılığında faşist cunta, devletin her tür olanağını sonuna kadar bu illegal örgütlenmenin kullanımına açtı. Devlet ve bürokrasi içinde başta emniyet, yargı ve eğitim

olmak üzere, çok yaygın ve dikey örgütlenme yapıldı. Dışardan bakıldığında sade bir cemaat örgütlemesi izlenimi yarattıkları teşkilatın örgütsel yapısı konusunda tek bilinen Fethullah Gülen'in liderliğidir. Örgütün yaygınlığı ve dikey yapısı konusunda ise çok değişik tevatürler ortalıkta dolmaktadır. Oysa Fethullah Gülen örgütlenmesi, askeri disiplin kurallarına göre örgütlenmiştir.

Fethullah Gülen liderliğindeki örgütlenme, sosyalist sistemin çözülmesiyle birlikte sadece ülke içinde değil, daha geniş bir coğrafyada faaliyet üstlendi. Gerek eski sosyalist ülkelerde, gerekse de Müslüman ülkelerde Balkanlar'dan, Kafkasya'ya, Afrika'ya kadar geniş bir coğrafyada eğitimden, ajanlığa kadar çeşitli alanlarda faaliyet yürütmektedir. Yeni projenin ismi ise 'İlimli İslam'dır. İlimli İslam projesi; eski sosyalist sistem ülkelerinde ve Müslüman ülkelerinde, genç kuşakların emperyalist ideoloji doğrultusunda eğitimden geçirilmesi ve yığınların emperyalist politikalar konusunda ikna edilmesini içermektedir. Bugün onlarca ülkede yüzlerce eğitim kurumu işletilmektedir. Yüz binlerce çocuk ve genç eğitimden geçirilmektedir. Milyarlara dolar bu örgüt tarafından yönetilmektedir. Ülke içinde de eğitimden, sağlığa, finans sektörüne kadar birçok alanda faaliyet yürütmektedirler. Aynı zaman da ABD'nin politikaları doğrultusunda Abant Toplantıları ile de aydınların ikna edilmesi ve düşünce üretimi gibi önemli faaliyetlerde

bulunmaktadırlar.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi onursal başkanlığını Fethullah Gülen'in yaptığı Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın AKP kalemşörlere karşı yayınladığı "11 iddiaya 11 cevap" başlıklı açıklaması, değişik siyasal çevreler tarafından "cemaat-hükümet çatışması" biçiminde okunmakta ve buradan hareketle, AKP iktidarından kurtulma üzerine yazılmış çeşitli senaryolar havada uçmaktadır. Öncelikle belirtmek gerekir ki; işbirlikçi otoriter AKP hükümeti, başta Fethullah Gülen cemaati olmak üzere bir çok tarikattan liberal kesime, sosyal demokratından döneks Marksistlere, ulusal ekonomiden epey bir pay sahibi olan ve Anadolu sermayesi olarak adlandırılan kesime kadar, çok geniş bir kesimin ittifakıdır.

Erdoğan başkanlığında oluşturulan AKP hükümet ittifakından, içinden geçmekte olduğumuz dönemde, başta liberaller olmak üzere ayrılımlar başlamış bulunmaktadır. Haziran Direnişiyle yığınlar korku duvarını aşarak ülke tarihinin en yaygın ve en uzun direnişini hayata geçirdiler. Önümüzdeki dönemde otoritesi sarsılan AKP hükümetine karşı kitlesel direnişlerin olacağı, hükümet dahil olmak üzere herkesin beklentisidir. Otoritesi sarsılan AKP İttifakından, liberallerle başlayan ve Fethullah Gülen Cemaati ile devam eden kopmalara yenilerinin eklenmesi ipuçları mevcuttur. Anadolu Sermayesi denen grubu sosyal demokratlar ve milliyetçi kesimin takip etmesi şaşırtıcı

olmayacaktır. Ama tüm bunların, yığınların yükselen eylemliliğine bağlı olacağı unutulmamalıdır. Bu ayrılımlara paralel olarak ise yeni ittifak arayışları, ittifaklar arası yeni kapışmaların olması ise hayatın ve siyasetin doğal akışıdır.

Cemaat-AKP arasında yaşananın bir çatışma değil, bir ittifaktan ayrılma olduğunu anlamak için, cemaatin sözcülerinden Hüseyin Gülerce'nin, Zaman Gazetesi'nde 9 Ağustos 2013 tarihinde yayımlanan yazısına bakmak yeterli olur. H. Gülerce "AK Parti'ye hukuk ve demokrasi dışı bir şey olursa bundan bütün ülke ve "cemaat" zarar görür. Aynı şekilde "cemaat"e karşı haksızlık yapılırsa, bundan da hükümet ve bütün ülke zarar görür" diyerek bir yandan aba altından sopa gösterirken, diğer yandan da bozulan ittifakın iki taraf için de nelere mal olacağını vurgulamaktadır.

Ülkenin geleceğini AKP hükümeti-cemaat çatışmasının belirleyeceği varsayımını yapanlar, öncelikle kendi siyasal çizgilerine, yığınlara, ilericilere, devrimcilere ve komünistlere saygısızlık etmiş olurlar. İçine girdiğimiz üçlü seçim döneminde, tüm saydığımız güçlerin birliği ve sonuç alıcı eylemliklerinin, gerici-otoriter AKP hükümetini yıkacağına olan inancımızı korumaktayız.

TKP Üyeleri, bu üçlü seçim maratonunda, AKP iktidarını yenilgiye uğratmak için, AKP karşıtı güçlerin birliğinin sağlanması konusunda üzerine düşeni yapmaktan geri durmayacaktır.

ROJAVA'DAKİ DEVRİMLE DAYANIŞMA GÖREVDİR

(Baştarafı 1'de)

Suriye'nin son otuz yılına damgasını vuran ve Arap uluslaşmasını temel alan Baas ideolojisinin Suriye'li Araplar üzerinde İslamcı ideolojinin hegemonyasını kırdığı, Arap aydınlanması diyebileceğimiz bu modern, laik, seküler yaşam tarzının ve Arap milliyetçiliğini esas alan uluslaşma politikalarının Suriye'li Arap nüfusun ezici çoğunluğu tarafından onaylandığı açıkça belli oldu. Emperyalist politikanın Suriye'deki beşinci kolu olan ve kendisinden iç savaşta çok güçlü bir yığınsal başkaldırı beklenen Suriye İhvanı'nın, Suriye'de diğer İslam ülkelerinde olduğu gibi yığınlara kök salmış bir etkiye sahip olmadığına ortaya çıkmasıyla birlikte, Suriye dünyanın dört bir tarafındaki cihatçı, şeriatçı selefi İslamın El-Kaide gibi terörist örgütlerinin kapalı av alanı haline getirildi.

Suriye'deki iç savaşta Erdoğan yönetimi, emperyalist planlamanın koç başı olma görevine gönüllü olarak talip olarak sınırlarını her türlü İslamcı terörist grubun geçişine açık hale getirdi. Sadece bununla da kalmayarak, bu grupların her türlü lojistik ihtiyaçlarının sınırımızdan karşılanmasını sağlayıp Suriye'nin

içişlerine kabaca müdahale etmekten, iç savaşta taraf olmaktan çekinmedi. Ancak emperyalistlerin ve onun işbirlikçisi Erdoğan'ın bu hesapları tutmadı. Suriye, uluslararası bir savaşımın cephe ülkesi özelliği kazanarak ve mevcut durumun Rusya-Çin-İran-İrak merkezi yönetimi ile Ortadoğu'daki Şii Müslümanların bir tarafta, ABD-AB-Türkiye-Körfez Emirlikleri- Suudiler ve Müslüman dünyanın Sünni, Vahabi, Selefi kesiminin diğer tarafta yer aldığı iki karşıt kutbun savaşı özelliği kazanarak, bugünkü çözümsüzlük noktasına ulaştı. Sadece bu da değil, Müslüman dünya içerisinde yer alan tüm ülkeleri kapsamına alan bir mezhep savaşı kimliği de kazanarak, sonucu belirsiz çözümsüzlüğünü daha da karmaşık bir hale getirdi.

Suriye'nin demografik yapısı içerisinde önemli bir nüfusu oluşturan ve Türkiye Kürdistanı'nın, yapay olarak oluşturulan sınır sebebiyle doğal bir uzantısı olma özelliği taşıyan Suriye Kürdistanı Rojava'da ise Kürt siyasal güçleri çok akılcı bir politika güderek bu kanlı boğazlaşmanın Rojava'ya sirayet etmesini engellediler. Esat yönetiminin silahlı güçlerini ülkenin diğer bölgelerinde kullanmak üzere Rojava'dan çekmesini fırsat bilerek, Erbil'de gerçekleştirdikleri toplantıyla kurdukları Kürt Yüksek Konseyi aracılığı ile Kürtlerin yoğun yaşadığı şehir ve kasabalarda yönetimi ele alarak aktif bir tarafsızlık politikası izlediler. Suriye Kürt siyasal örgütlenmeleri arasında KCK sistemi içerisinde yer alan ve bu örgütlenmenin Suriye'deki

siyasal kolu olan PYD, Kürt kitlesi içindeki yaygın ve derinlemesine örgütlenmesi, organizasyon yeteneği ve YPG adı verilen silahlı güçlere sahip olmasıyla öne çıktı. Hiç şüphe yok ki bu öne çıkışta PKK'nin uzun yıllar Suriye'de üslenmesinin ve bu üslenme süresinde yaptığı yığın çalışmasının; bunun yanı sıra Suriye Kürtlerinin Türkiye Kürtlerinin akrabaları, aynı aşiret örgütlenmesinin parçası olmalarının ve PKK'nin Türkiye'de sürdürdüğü silahlı savaşımın Rojava'da yarattığı moral esinlendiriciliğinin çok büyük payı vardır. KCK önderi Abdullah Öcalan'ın 'üçüncü yol' olarak isimlendirdiği, Suriye Kürtlerinin iç savaşta savaşan güçlerin hiç birinin yanında yer almayarak Kürtlerin ulusal demokratik haklarına sahip olması savaşımını esas alan ve aktif bir tarafsızlık olarak da adlandırabileceğimiz bu doğru politikası, ülkemiz sınırlarının hemen bitişiğinde yeni bir Kürt özerk yönetiminin doğması sonucunu verdi. Suriye Kürdistanı Rojava'da, başlangıçta hiç kan dökülmeden yönetimin barışçıl bir biçimde Kürt Yüksek Konseyi'ne geçmesi ve bölge halkının hayati ihtiyaçlarının karşılanması için başlatılan idari düzenleme, fiilen Rojava'nın özerkleşmesi sonucunu doğurmuştur. Erdoğan yöneti-

mi kabul etsin yada etmesin, Rojava'da bugün Kürt özerk yönetimi mevcuttur ve bu özerkliğin koruyucusu da Suriye Kürtlerinin içinden çıkan silahlı güçler, yani YPG'dir. Rojava, Suriye açısından stratejik önemi olan bir bölgedir. Çünkü Suriye'nin petrol sahaları olan Rumeylan ve Deyr el-Zor ile en verimli tarımsal üretim alanları bu bölgededir. Rojava'nın bu özelliği, Kürt özyönetimine uygun bir tarım ve sanayi altyapısının olması açısından önemlidir.

Suriye'deki iç savaşın ilk dönemlerinde Erdoğan yönetimi, Antakya'daki sınır kapıları üzerinden Suriye muhalefetine, Özgür Suriye Ordusu adlı silahlı güçlere, ama daha da çok Suriye dışından cihat için gelen El-Kaide gibi terörist gruplara lojistik sağlamaya başlamış, buna karşın Şanlıurfa'daki sınır kapılarını kapatarak Rojava'ya yardım gitmesini engelleme yoluna gitmiştir. PYD'yi, PKK'nin Suriye kolu olarak adlandırarak ve muhatap almayı reddederek, daha çok Erbil yönetimi özellikle de Mesut Barzani aracılığı ile diğer Kürt örgütlenmeleri ile ilişki kurarak, onların Özgür Suriye Ordusu saflarında Esat yönetimine karşı savaşmasını sağlamaya dönük bir politika izlemiştir. İşbirlikçi Erdoğan'ın Suriye'ye ilişkin

diğer tüm hesapları gibi bu hesabı da tutmamış, Yüksek Kürt Konseyi etrafında PYD de dahil olmak üzere bütünleşen Kürt siyasal partileri, Rojava'daki özyönetimi derinleştirme ve savaş Rojava'ya sokmama politikasında anlaşarak yollarına devam etmişlerdir.

İkinci yılına giren Suriye iç savaşında Esat yönetimi, uluslararası alanda arkasına aldığı Rusya ve Çin'in diplomatik desteğiyle ve İran ve Lübnan Hizbullahı'nın fiili destekleriyle gücünü yeniden toparlamış, Ürdün ve Lübnan sınırlarındaki muhalif askerî güçleri gerileterek ve ülkenin bu bölgelerinde yeniden merkezi hükümetin otoritesini sağlayarak iktidarını pekiştirmiştir. Merkezi Suriye yönetimi karşısında tutunamayan terörist El-Kaide artıkları, işbirlikçi Erdoğan'ın da teşviki ve desteğiyle saldırılarını Suriye Kürdistanı'ndaki Kürt özyönetimine yöneltmişler ve Rojava'yı etnik ve mezhebi bir temizlik alanı ilan ederek savunmasız Kürt halkına karşı katliam başlatmışlardır. Bugün Rojava'da yaşanan savaş Türkiye destekli şeriatçı terörist El-Kaide artıklarının saldırısına karşı Kürt halkının YPG eliyle varlığı ve yaşam hakkının savunulmasından başka bir şey değildir.

İşbirlikçi Erdoğan yönetimi bir yandan şeriat devleti kurma amaçlarını gizlemeyen, hatta işgal ettikleri bölgelerde mini İslam emirlikleri kurduklarını ilan eden El-Nusra, Guraba El Şam gibi cihatçı selefi terörist grupları Kürtler üzerine saldırırken, diğer yandan ülke içerisinde PKK ile yürüttüğü silahların susturulması görüşmeleri çerçevesinde, bugüne kadar muhatap kabul etmediği PYD Eş Başkanı Salih Müslim'i İstanbul'da ağırlayarak, aba altından sopa gösterme yolu ile onları Suriye muhalefetine eklemlendirmenin olanaklarını aramaktadır. Suriye Kürtlerinin özerklik talebine karşı çıkmadıklarını, ancak erken bir karar olarak nitelendirdiklerini ifade eden Dışişleri Bakanı Davutoğlu, bunun gelecekte, Esat sonrası Suriye'de görüşülmesi gerektiğini açıklamıştır. Davutoğlu'na göre bugünün sorunu, Kürt siyasal partilerinin Suriye Muhalefeti denen ne idüğü belirsiz işbirlikçi topluluk içinde yer alması ve silahlı Kürt güçlerinin Esat'a karşı verilen iç savaşa aktif olarak katılmasıdır. İşbirlikçi iktidarın 'açılım' adı altında yaptığı Kürt sorununu çözme, silahlı Kürt ayaklanmasını sona erdirme politikasının samimiyet sınavı, bugün hiçbir şart koşmadan Türkiye'nin Rojava'yla olan sınırındaki sınır kapılarını açması

ve Türkiye Kürtlerinin akrabaları için topladıkları insani yardımın Rojava'ya ulaşmasını sağlamasından geçmektedir. İşbirlikçi iktidara dün nasıl Roboskisiz barış olmaz denildiyse, bugün de Rojavasız da barış olmaz demenin zamanıdır. Ceylanpınar'da bekletilen ve Kürt siyasal örgütlerinin ısrarı ile sınırı geçmesine izin verilen kamyonların Rojava'ya götürdükleri insani yardım, aslında Türkiye'nin barışı, iki halkın kucaklaşmasıdır.

Aynı şekilde, işbirlikçi iktidarın hesaplarına ve isteğine uygun olarak Barzani yönetiminin kapattığı Irak Kürdistanı ile Rojava arasındaki sınır kapısı Semelkanın da açılması ve Rojava'ya yardımın gitmesine izin verilmelidir. Kendi Kürtleriyle barışmak isteyen Erdoğan yönetimi, isteğinde samimi ise Semelka sınır kapısının kapatılması konusundaki talebini geri çekmelidir. Sadece bu da değil, geri çekilerek Suriye'li sığınmacıların yaşadığı kamp-ları sınırlarımızın dışında bırakarak yeniden oluşturulan sınır hattını eski konumuna getirmeli, kamp-ları BM Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin denetimine vermeli ve sınırlarımız içerisindeki kamplarda barındırılarak ikmalleri sağlanan El Kaideci teröristlerin Rojava'daki katliamlarına im-

kan vermemelidir.

Ceylanpınar'da bekletilerek ulaştırılan kamyonlardaki insani yardım malzemesi Rojava Kürdistanı'na Türkiye Kürdistanı'ndaki akrabalarından, aynı aşirette yer aldıkları hısımlarından toplanmıştır. Bu önemlidir ama daha önemli olan işçi sınıfımızın, Türkiye'li emekçilerin buna sahip çıkması, Rojava'yla dayanışma bayrağını sadece ülkemizin Kürtlerine bırakmaksızın eline alması ve sahip çıkmasıdır. Bugün Rojava'yla dayanışma, Suriye'de terörist El-Kaidecilere karşı, emperyalizmin piyonlarına karşı savaş anlamına gelmektedir. Bugün Rojava'yla dayanışma, Suriye'de barış anlamına gelmektedir. Bugün Rojava'yla dayanışma, ülkemizde Türk ve Kürt halkının kucaklaşması, kardeşleşmesi anlamına gelmektedir. Bugün Rojava'yla dayanışma, ülkemiz Kürtleri dahil bütün bir Kürt halkının eşitliği ve özgürlüğü için savaş anlamına gelmektedir.

Rojava'yla dayanışma, işçisendika hareketi, kadın erkek tüm emekçiler, gençler, sosyalist partiler, devrimci demokratlar, hümanistler, barışseverler için bugün güncel görevdir. Komünistler, TKP Üyeleri bu görevin yerine getirilmesinde üstlerine düşeni yapacaktır.

MISIR'DA ASKERİ CUNTA KAN DÖKÜYOR

(Baştarafı 1'de)

Mısır'daki askeri darbe, daha önceki sayılarımızda belirttiğimiz gibi Müslüman Kardeşler yönetiminin kendisini iktidara getiren ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerinin verdiği görevleri layıkıyla yerine getirememesi üzerine iktidardan düşürülmek istenmesi nedeniyle gerçekleştirildi. Yönetimin toplumsal tabanını Baraday gibi liberalleri de katarak genişletmek ve İslamcı karakterinin tehlike yaratan uçlarını generalleri iktidara taşıyarak dengelemek isteyen emperyalizmin amacı, Mısır'daki yönetime yeni bir bileşim kazandırarak konsolide etmekte. ABD emperyalizminin Mısır'daki en yakın işbirlikçisi ve Mısır burjuvazisinin en önemli kesimini oluşturan ordu üst yönetimi eliyle, Müslüman Kardeşler yönetiminden memnun olmayan yığınların tepkilerinin alanlara taşmasına izin verildi. Mısır'a söz verilen kredilerin akmasının yolu kesilerek, yönetime karşı var olan hoşnutsuzluk körüklendi. Ülkede su, petrol, elektrik kıtlıkları yaratılarak halkın sokaklara çıkması sağlandı. Askeri darbeye meşruiyet sağlanmaya çalışıldı.

Ancak gözden kaçırılan, Mısır'ın en örgütlü kesiminin İhvan-ı Müslimin olduğu ve 1928 yılından bu yana yasal veya yasadışı çalışma yöntemlerini ustalıklı kullanarak, Mısır halkının içinde çok köklü bir örgütlenmeye sahip olduğu gerçeğiydi. Nitekim askeri darbe yönetimi aldığı ilk gün itibari ile ummadığı kadar sert bir direnişle karşılaştı ve her geçen gün yığınların bilincinde daha fazla tecrit olarak, amaçladığı meşruiyeti sağlayamadı. ABD

ve AB emperyalist odaklarının darbeye meşruiyet kazandırmaya yönelik açıklamaları ve Arap dünyasındaki işbirlikçileri eliyle Mısır'a o güne kadar engellenen mali yardımların verileceğine ilişkin açıklamalara rağmen, askeri cunta kendisine önerilen Müslüman Kardeşleri de yönetime ortak ederek yumuşak bir geçiş yapılması önerisini gerçekleştirmedi. Yönetimin toplumsal tabanını genişletmeyi amaçlayan emperyalizm, Mısır'da toplumsal tabanı giderek daha da daralan ve tecrit olan bir askeri yönetimle baş başa kaldı. Tecrit olmanın telaşıyla uygulamaya konan kanlı müdahale sonrasında, yönetimde yer alan Baraday dahil liberallerin de yönetimi terk etmesiyle, askeri cunta tam boy bir toplumsal tecritle karşı karşıyadır.

Askeri darbeyi doğrudan karşısına almayan emperyalist merkezlerin ve onların mutemet ortağı İsrail'in sessizliği, kanlı müdahale sonrası yarım ağızla yapılan demokrasi talepleri ve ABD-Mısır askeri tatbikatlarının ertelenmesi, kesilmeyen askeri yardımların devam edeceği gerçeği dikkate alınırca, emperyalist merkezlerin Mısır'daki beceriksiz ortaklarından duydukları sıkıntıyı, ancak öte yandan çaresizliği de göstermektedir.

Bugün Mısır halkı ölümle sıtma arasında seçim yapmakla karşı karşıya bırakılmış durumdadır. İhvan iktidarı da Sisi cuntası da emperyalizm yanlısı ve İslamcıdır. Her iki yönetim de işçilerin ve emekçilerin adalet, eşitlik ve özgürlük taleplerinin

uzağında, Mısır burjuvazisinin iktidarlarıdır. İhvan yönetimini İslamcı karakterini öne çıkararak gericiliğin merkezi olarak gösteren, buna karşın Mısır'da sadece ordunun değil, hemen hemen tüm sanayi ve ticaretin de yönetimine egemen olan ve bu karakterleri ile perde gerisindeki gerçek yönetici elit özelliği taşıyan generalleri ilerici gibi göstermek büyük bir yanılgıdır. Mısır'da bir devrim-karşı devrim savaşımı değil, burjuvazinin iki fraksiyonu arasındaki bir iktidar savaşı sürmektedir. Acı olansa, Mısır işçi-sendika hareketinin ve Mısır komünist hareketinin, burjuvazinin bu iktidar kavgasında işçi sınıfının politik bağımsızlığını koruyamamış, burjuvazinin bir fraksiyonundan yana saf tutmuş olmasıdır. 1952 yılında Nasır'ın Hür Subaylar hareketi içinde eriyerek kendilerini likide etmekte bir sakınca görmeyen Mısır'lı yoldaşlarımızın, aynı alışkanlıkla bugün böylesi bir tutum alması bizce sürpriz değildir. Mısır'da gerçekleşen, ayağa kalkan yığınların devrimci talepleri karşısında kaput giymiş emekçi çocukları olan ordunun bölünerek devrimden yana tutum alması değildir.

Mısır halkının adalet, eşitlik ve özgürlük savaşımı, daha önce de yazdığımız gibi kendi bağımsız öncüsünü yaratmasından ve emekçi yığınları bu öncünün arkasında kendi bağımsız politik programı etrafında örgütlenmesinden geçmektedir. Ancak böylesi bir devrimci politika, Mısır işçi sınıfı ve emekçilerini Mursi ve İhvan gericiliği ile Sisi'nin militarist diktatörlüğüne karşı utkuya ulaştırır.

AKP'NİN SİLİVRİ ÇADIR TİYATROSU KAPANDI

Darbecilerin yargılandığı yaygarası ile başlatılan ve dalga dalga geliştirilen, AKP muhalifi kimi gazetecileri, politikacıları ve ordu üst yönetiminde yer alan generalleri kapsayan Ergenekon yargılamalarında sona gelindi. Muhaliflerin hemen tümü uzun yıllar cezaevlerinde kalmalarını gerektirecek cezalara çarptırıldı.

Burjuva hukuk kurallarının dahi çiğnendiği yargılamalar sürecinde, tutuklu sanıkların yaptıkları tüm itirazlara kulaklarını tıkayan iktidar, yarattığı olağanüstü mahkemelerle kendisine muhafefet eden eski görevlilerinden intikamını almış oldu. Tıpkı "12 Eylül yargılanıyor" denilerek Ankara'da kurulan mahkemede olduğu gibi bu yargılama sürecinde de Silivri'de aslında bir çadır tiyatrosu kuruldu ve yurttaşların darbecilere, cuntacılarla olan tepkileri sömürülerek, AKP muhaliflerinden oç alındı.

İktidar sözcüleri ve kimi liberal yazarlar tarafından 'derin devlet' adı altında, burjuva devlet aygıtının dışında ve onun üzerinde özel bir aygıtın varlığı propagandası yapılarak, bu mahkemeler aracılığıyla yığınların gözünde aslında baskı ve zor aygıtı olarak açığa çıkmış olan burjuva devlet örgütlenmesi aklanmaya çalışıldı. Silivri mahkemeleri bir ideolojik aygıt haline getirilerek yığınların bilincinin bulanıklaştırılmasının aracı yapıldı. Aynı devlet örgütlenmesinin bugün başında olanlar, Haziran Direnişi'nde gaz bombası, tazyikli su, polis copu, asker barikadı olarak görev yaparken, devlet örgütlenmesinin eski yöneticileri darbeci, cuntacı, bombacı olarak yargılanıp ağır cezalara çarptırıldılar.

Ergenekon davasında yargılananların büyük bölümü, Türkiye Devletinin MİT, Jandarma İstih-

barat Daire Başkanlığı, Emniyet Müdürlüğü, Genelkurmay Başkanlığı gibi legal kurumlarının eski yöneticileri, Üniversitelerin eski Rektörleri ve bunlarla ilişkili gazetecilerden oluşuyor. Eğer bu kişiler devlet aygıtına müdahale etmek için organizasyon yapmışlarsa bu devlete egemen burjuvazinin isteği doğrultusundadır. 12 Eylül askeri faşist darbesinin 'Bayrak Harekat Planı' Genelkurmaybaşkanlığı Harekat Merkezinde planlanmış ve gerektiğinde uygulanmak üzere kuvvet komutanlıklarına resmi devlet evrakı olarak gönderilmiştir. NATO'ya bağlı olarak Sovyet tehdidine karşı oluşturulduğu iddia edilen ve devlet içerisindeki gizli yapılanma olarak lanse edilen organizasyon, aslında eski adıyla Genelkurmay'a bağlı Seferberlik Tetkik Kurulu Başkanlığı, bugünkü adıyla Özel Kuvvetler Komutanlığıdır. Yani burjuva devlet örgütlenmesinin kendisidir. Devletten kendisini yargılamasını beklemenin anlamsızlığı açıktır

ABD emperyalizminin Ortadoğu politikasındaki ılımlı İslamdan yana değişimi anlayamayan, buna bağlı olarak ABD'nin değişen Kürt politikasına karşı çıkan, 1930'lu yılların Kemalist, milliyetçi politikalarını savunmayı ilerici-lik ve moderlik sayarak mevcut devlet laikliğini bağnazca savunan militarist kliğin eski yöneticileri, değişimi anlamamalarının sonucunu acı bir biçimde yaşamak zorunda kaldılar.

Fırat'ın ötesine geçememesiyle ve geçmişe dönük devlet katliamlarını araştırmaktan geri durmasıyla iktidarın rovanşist politikasının oyuncağı olduğu ortaya çıkan Silivri yargılamaları, faili meçhule giden yada faili belli olan binlerce Kürt yurttaşın infazını araştırmaktan sakınmasıyla, iktidarın yönetim oyuncağı

karakterini açığa vurdu. Aslında hiç de derinde olmayan ve her yerde hazır ve nazır olarak bekleyen mevcut burjuva devlet örgütlenmesi, Fırat'ın öte yanında olanlara sessiz kalmasıyla Kürt illerindeki kadrolarını koruyarak, ihtiyaç olduğunda göreve hazır olarak durmalarına imkan tanımıştır.

Askeri darbeleri iç hizmet kanunundaki bir madde değişikliğiyle engellediğini gözümüzün içine bakarak söyleyen iktidar sözcüleri, askeri faşist diktatörlüklerin maddi alt yapılarının, uyguladıkları neo liberal ekonomi politikaları olduğunu gizlemenin telaşı içindedir.

İşbirlikçi tekелci burjuvaziden demokrasi beklemenin, şeytandan şefaatt beklemek olduğunu bilen komünistler, burjuva devlet makinasının ancak yıkılarak demokratikleştirilebileceğini hiç unutmadan ve böylesi demagojik uygulamalara bel bağlamaksızın savaşımalarına devam edeceklerdir. Burjuvazinin yönetim ahırındaki tepişmeler, sadece onların yönetememe durumlarının bir göstergesi ve yığınların savaşımı karşısında baş vurdukları çaresiz demagojilerinden başka bir şey değildir. Silivri'de yargılanan militarist paşalar, Kürt katilleri, burjuva politikacıları, gazeteci bozuntuları işbirlikçi tekелci burjuvazinin dünkü suç ortakları, görevi biten eski görevlileridir ve onlarla bir şekilde temasa gelen AKP muhalifi kimi Kemalist nasyonalistlerdir; açıktır ki komünistlerin onlarla işi yoktur.

Komünistler işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza gerçekleri anlatma, iktidarın demagojilerini açığa çıkarma, burjuva devlet makinasını yıkarak işçilerin eşitlik, adalet ve özgürlük dünyasını kurma savaşımalarına kararlılıkla devam edeceklerdir.

BARANER YOLDAŞ'IN ANISINA...

Partimizin unutulmaz savaş eri ve önderlerinden, F. Engels'in önemli eseri Anti-Duhring'i Türkçe'ye ilk kez çeviren, Marks ve Lenin'in pek çok eserini de çevirerek Türkçe'ye kazandıran Reşat Fuat Baraner yoldaşı, vefatının 45. yılında saygıyla anıyoruz. Partimizin yetiştirmiş olduğu bu büyük önderi, vefatının 10. yılı nedeniyle ATILIM'da yayımlanan bir yazıyı sayfalarımıza taşıyarak selamlamak istiyoruz.

Güneşe uğurladığımız tüm değerlerimiz gibi Baraner yoldaşın anısı önünde saygı ile eğiliyor, onların işaret ettiği Marksizm-Leninizm yolunda komünist kararlılığımızdan ödün vermeden savaşımı sürdüreceğimizi ifade ediyoruz.

TKP ÜYELERİ
Ağustos 2013

ATILIM'dan

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Ağustos 1978 tarihli sayısından alınmıştır.

ÖLÜMÜNÜN 10. YILINDA REŞAT F. BARANER

TKP'nin savaş erlerinden Reşat Fuat Baraner yoldaşı, ölümünün 10. yılında anıyoruz. O, partimizin sıralarında ölüncüye dek onurlu bir üye olarak kaldı. Parti, R. Fuat Baraner gibi bir savaşçı yetiştirdiği için haklı bir övünç duyuyor.

Baraner, daha genç yaşında Büyük Oktobr Devrimi'ne, onun önderi V. I. Lenin'e, Türkiye işçi sınıfının savaşına bağlandı. 1926 yılında TKP'nin savaş sıralarında yerini aldı. Sovyetler Birliği'nde Lenin Üniversitesi'nde okudu. Reşat Fuat Baraner, TKP'nin sıralarında her türlü görevi, sorumluluğu yüklendi. MK'da, Politik Büro'da görev yaptı. TKP MK Sekreterliğinde bulundu.

R. F. Baraner, üstün yetenekleri olan bir komünistti. O, iyi bir örgütçü, propagandacı ve ajitatördü. R. F. Baraner yoldaş,

tüm savaş yaşamı boyunca Marksizm-Leninizmi, proletarya enternasyonalizmini, Sovyet ülkesini ve SBKP'yi, Türkiye işçi sınıfını ve TKP'yi en ağır koşullarda bile yılmadan savundu. 1944 yılında Ankara 2 numaralı sıkıyönetim mahkemesinde TKP'yi, onun programını savunması, Bilen yoldaşın dediği gibi "partimizin tarihini ak yüzle ortaya koyar." Üstüngel yoldaş Savaş Yolu'nun 133'üncü sayfasında bu savunmayı anlatıyor. Baraner yoldaş, komünist direngenliğin örneğiydi. 20 yıla yakın zindanlarda yatmış, en ağır işkenceler altında komünist moralini korumasını bilmiştir.

Baraner yoldaş, TKP'nin sıralarında Mustafa Suphilerden sonra Marksçı-Leninici, enternasyonalist çizginin başlıca savunucularındandı. R. F. Baraner, sınıf düşmanlarına, TKP'nin düşmanlarına karşı

amansızdı. Leninci çelik disipli- ne bağlıydı. O, bugün partimizin yönetiminde bulunan MK Genel Sekreteri Bilen yoldaşla birlikte, oportünist, likidatör gruplara karşı ardıcıl bir savaş yürüttü. Baraner yoldaşın Bilen yoldaş- la savaş arkadaşlığı 1934 MK Plenumunda burjuvaziyle sınıf işbirliği çizgisi izleyenlere karşı Leninci çizgiyi savunma temelinde kopmazcasına perçinlendi. TKP MK bu iki savaşçıyı partinin en sorumlu yerlerine getirdi.

Daha sonraları, provokatörlerin, oportünistlerin arasında Baraner'i paravana edip TKP'ye saldıranlar oldu. Türkiye Komünist Partisi bu Marksçı-Leninici savaş erini her türlü saldırıya karşı savundu, savunuyor. Partimiz, ölümünün 10. yılında komünist Baraner'i saygıyla anıyor.

KARDEŞ PARTİLERDEN

*Aşağıdaki yazı Kolombiya Komünist Partisi yayın organı
VOZ "Ses-Çiğlık"dan alınmıştır*

FARC, Kolombiya'daki Birleşmiş Milletler Ofisi'ni kapatma niyetinin "yersiz-münasebetsiz" olduğunu açıkladı

Not: Kolombiya'da hükümete bağlı ordu birlikleri ile Kolombiya Komünist Partisi'ne bağlı gerilla örgütü Kolombiya Devrimci Devrimci Silahlı Kuvvetleri-Halk Ordusu (FARC-EP 27 Mayıs 1964 de kuruldu) arasında 1960'lı yıllardan beri süregelen savaşı durdurmak için, Küba'nın başkenti Havana'da bir yıldır devam eden "Barış Görüşmeleri" üzerine FARC'ın bir açıklamasını yayınlıyoruz.

Bir yandan barış görüşmeleri sürerken, diğer taraftan hükümet kuvvetleri gerillalara karşı operasyon yapmayı sürdürüyor. Hükümet güçlerinin güney-batı Kolombiya'da 11 Ağustos Cuma günü yaptığı bir operasyonda bölgenin FARC komutanı Jesus Antonio Plata Rios(Zeplin) öldürüldü. Devlet Başkanı Santos askerleri bu operasyondan dolayı kutladı.

Havana'daki FARC delegasyonu, Kolombiya'nın bu ülkedeki Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Yüksek Komisyonu ofisini kapatma olasılığını kabul etmedi.

Havana'da hazır bulunan Kolombiya Devrimci Silahlı Kuvvetler (FARC) delegasyonu, Juan Manuel Santos hükümetinin bu ülkedeki Birleşmiş Milletler Örgütü İnsan Hakları Yüksek Komisyonu ofisinin kapatma olasılığının 'yakışsız-yersiz' olduğunu bildirdi.

Delegasyon sosyal medya ağı Twitter hesabında "Catatumbo'daki (kuzey-doğu) olaylardan sonra, Santos hükümetinin Birleşmiş Milletler (UN) ofisini kapatma önerisinin "yersiz-münasebetsiz-gündem dışıdır" olduğunu yazdı.

Hareketin, Devlet Başkanı Santos'un Salı günü yaptığı; ülkede Birleşmiş Milletler İnsan Hakları ofisine ihtiyaç olmadığını öne süren açıklamalarını eleştirdi.

Başkan, "Ülkede bir Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Ofisine ihtiyaç olmasına gerek duyanlar, yok olmasına ihtiyaç duyanlar. Ve ben yetkinin sürdürülmesine gerçekten değer olup olmadığını ya da çok kısa bir zaman için

uzatmanın olup olmayacağını tartışacağımızı söylüyorum, çünkü ülkemizde daha fazla Birleşmiş Milletler İnsan Hakları ofisine ihtiyaç duymadığımızı söylemek Kolombiya'ya yeterince ilerletmeyecektir." dedi.

Bu yaklaşıma cevap olarak, FARC üyeleri 37 gün önce Catatumbo eyaletinde başlayan ve güvenlik güçleri ile protestocular arasındaki çatışmalarda dört ölü ve düzinelerce yaralanmayla sonuçlanan köylü protestolarına işaret ettiler.

FARC, "Birleşmiş Milletler Ofisininin kapanmasını istemek Kolombiya'nın gerçekliğini görmezden gelmektir." diye ekledi EFF Haber Ajansı'ndan yapılan alıntıda...

Küba'dan Santander'in kuzeyindeki Catatumbo planına işaret ederek, "Başkan Santos Catatumbo krizini sürdürerek bir yanlış yapıyor. Otorite " imajı" insan haklarının üstünde değildir." dedi..

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komiserliği ofisi Catatumbo'daki polis müdahalesini lanetledi ve aşırı güç kullanımı olduğunu, Vali bu ölümlerin nasıl vuku bulduğunu henüz aydınlatmazken hükümetin böyle "sorumsuz ve

pervasız" açıklamalar yapıyor olmasına dikkat çekti..

İnsan Hakları Yüksek Komiseri Navi Pillay'in, Kolombiya'yı ziyaret, Santos ve diğer yetkililerle görüşmesi bu hafta, bundan dolayı gelecek günlerde Kolombiya Hükümeti'nin ülke ofisinin geleceği üzerine kararının bileneceği bekleniyor.

Santos tarafından yapılan açıklamaları reddediliyor, İnsan Hakları İzleme Örgütü ve biz (barış) savunucuları gibi Sivil Toplum Örgütlerinden daha fazla tepkiler alıyor.

"Biz, 99 Barış ve İnsan Hakları platformunu içeren biz barış savunucuları, " Kolombiya'da Birleşmiş Milletler (UN) varlığından hiç bir çekince olmadığını" "ofisin yetkilerinin tüm yönleriyle mümkün olduğu kadar uzatılmasını arzuyu not eden bir açıklamayı ifade ettik."

**FARC-EP Delegasyonu
(Kolombiya Devrimci Silahlı
Kuvvetleri-Halk Ordusu)**

NOT: Törende bir konuşma yapan İnsan Hakları İzleme Örgütü Amerika Bölümü direktörü Jose Miguel Vivanco, .Santos'un bu kararının olası sonuçlarını he-saba almak zorunda olduğunu belirtti.